

- **translated title:** Статут на Съвета на Европа
- **publisher responsibility:** State Gazette
- **original title of the convention in French and/or English:** Statute of the Council of Europe
- **identification number of the convention:** ETS 001
- **place of the translation:** Bulgaria
- **name of the publisher:** State Gazette
- **date of the translation:** n/a
- **status of the translation:** an official translation
- **host item:** State Gazette, No. 37, 6 May 1992
- **ISBN:** n/a

Статут на Съвета на Европа

Правителствата на Кралство Белгия, Кралство Дания, Френската република, Ирландската република, Италианската република, Великото Херцогство Люксембург, Кралство Холандия, Кралство Норвегия, Кралство Швеция и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия,

убедени, че укрепването на мира, основан на справедливостта и международното сътрудничество, е от жизнено значение за запазването на човешкото общество и на цивилизацията;

непоколебимо привързани към духовните и моралните ценности, които са общо наследство на техните народи и са в основата на принципите на индивидуалната свобода, политическата свобода и на върховенството на правото, върху които се основава всяка истинска демокрация;

убедени, че с цел запазването и по-нататъшното осъществяване на този идеал и за насърчаването на икономическия и социалния прогрес е необходимо създаването на един по-тесен съюз между европейските страни, имащи еднакви възгледи;

считайки, че с оглед да се отговори на тази нужда и на желанията, изразени от техните народи, е необходимо незабавно да бъде създадена организация, която ще събере европейските държави в по-тясно сдружение,

решиха вследствие на това да създадат Съвет на Европа, състоящ се от Комитет на представителите на правителствата и от Консултативно събрание, и за тази цел приеха този статут:

ГЛАВА I - ЦЕЛ НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА

Член 1

а) Целта на Съвета на Европа е да постигне по-тясно единство между своите членове с оглед съхраняването и осъществяването на принципите и идеалите, които

са тяхно общо наследство, и да подпомага техния икономически и социален прогрес.

b) Тази цел ще бъде преследвана посредством органите на съвета чрез обсъждане на въпроси от взаимен интерес, чрез сключване на споразумения и чрез предприемане на съвместни действия в икономическата, социалната, културната, научната, юридическата и административната област, както и чрез защитата и попълното осъществяване на правата на човека и основните свободи.

c) Участието в Съвета на Европа не трябва да вреди на участието на членовете му в работата на Организацията на Обединените нации и на другите международни организации или съюзи, в които те членуват.

d) Въпросите, отнасящи се до националната отбрана, не влизат в компетенцията на Съвета на Европа.

ГЛАВА II - ЧЛЕНСТВО

Член 2

Членовете на Съвета на Европа са страните по този статут.

Член 3

Всяка държава-членка на Съвета на Европа, признава принципа на върховенството на правото и принципа, по силата на който всяко лице, намиращо се в пределите на нейната юрисдикция, трябва да се ползва от правата на човека и основните свободи. Всяка държава-членка се задължава да сътрудничи искрено и активно за постигането на целта на съвета, определена в глава I.

Член 4

Всяка европейска държава, за която се счита, че е в състояние и желае да изпълнява разпоредбите на член 3, може да бъде поканена от Комитета на министрите да стане член на Съвета на Европа. Всяка така поканена държава става член от момента на депозирането от нейно име на документа за присъединяване към този статут при генералния секретар.

Член 5

a) При особени обстоятелства всяка европейска страна, за която се счита, че е в състояние и желае да изпълнява разпоредбите на член 3, може да бъде поканена от Комитета на министрите да стане асоцииран член на Съвета на Европа. Всяка така поканена страна става асоцииран член от момента на депозирането от нейно име на документ за приемането на този статут при генералния секретар. Асоциираните членове могат да бъдат представени само в Консултативното събрание.

b) Терминът "член", използван в този статут, включва и асоциираните членове, освен когато се отнася до представителство в Комитета на министрите.

Член 6

Преди да отправи поканата, предвидена в членове 4 или 5 по-горе, Комитетът на министрите определя броя на местата в Консултативното събрание, на които бъдещият член ще има право, и неговия членски внос.

Член 7

Всеки член на Съвета на Европа може да се оттегли от организацията след като уведоми за решението си генералния секретар. Уведомлението влиза в сила в края на текущата финансова година, ако то е постъпило през първите девет месеца на тази година, и в края на следващата финансова година, ако то е постъпило през трите последни месеца.

Член 8

Всеки член на Съвета на Европа, който наруши сериозно разпоредбите на член 3, може да бъде лишен от правото си на представителство и поканен от Комитета на министрите да се оттегли при условията, предвидени в член 7. Ако такъв член не вземе предвид тази покана, комитетът може да реши, че той е прекратил членството си в съвета, считано от дата, определена от самия комитет.

Член 9

Ако някой член не изпълнява финансовите си задължения, Комитетът на министрите може да го лиши от правото му на представителство в комитета и в Консултативното събрание за такъв период, за какъвто задълженията остават неизплатени.

ГЛАВА III - ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 10

Органите на Съвета на Европа са:

- i. Комитетът на министрите;
- ii. Консултативното събрание.

Тези два органа се подпомагат от Секретариата на Съвета на Европа.

Член 11

Седалището на Съвета на Европа е в Страсбург.

Член 12

Официалните езици на Съвета на Европа са френски и английски. Процедурните правила на Комитета на министрите и на Консултативното събрание определят обстоятелствата и условията, при които могат да бъдат използвани други езици.

ГЛАВА IV - КОМИТЕТ НА МИНИСТРИТЕ

Член 13

Комитетът на министрите е органът, който действа от името на Съвета на Европа съгласно членове 15 и 16.

Член 14

Всеки член има един представител в Комитета на министрите и всеки представител разполага с един глас. Представители в комитета са министрите на външните работи. Когато някой министър на външните работи не е в състояние да заседава или ако това се налага от други обстоятелства, на негово място може да бъде определен заместник, който трябва по възможност да бъде член на правителството на своята страна.

Член 15

а) По препоръка на Консултативното събрание или по собствена инициатива Комитетът на министрите разглежда необходимите мерки за постигане на целта на Съвета на Европа, включително сключването на конвенции и споразумения и приемането от правителствата на обща политика по определени въпроси. Неговите заключения се съобщават на членовете от генералния секретар.

б) Заключенията на Комитета на министрите могат, ако това е уместно, да бъдат под формата на препоръки към правителствата. Комитетът може да покани правителствата да го информират за действията, предприети от тях по тези препоръки.

Член 16

Като отчита пълномощията на Консултативното събрание, както те са определени в разпоредбите на членове 24, 28, 30, 32, 33 и 35, Комитетът на министрите взема решения, имащи задължителна сила, по всички въпроси, свързани с организацията и вътрешния ред в Съвета на Европа. За тази цел той приема необходимите финансови и административни правилници.

Член 17

Комитетът на министрите може да учредява за цели, които той намира за желателни, комитети или комисии със съвещателен или технически характер.

Член 18

Комитетът на министрите приема свои процедурни правила, които определят в частност:

- i. кворума;
- ii. начина на назначаване на председател и срока на неговите пълномощия;
- iii. процедурата за приемане на дневния ред, както и за внасяне на предложения за резолюции; и
- iv. условията, при които се съобщава назначаването на заместниците съгласно член 14.

Член 19

По време на всяка сесия на Консултативното събрание Комитетът на министрите му изпраща доклади за своята дейност, придружени със съответната документация.

Член 20

а) Решенията на Комитетът на министрите по следните важни въпроси:

- i. препоръките, съгласно член 15b;
- ii. въпросите, свързани с член 19;
- iii. въпросите, свързани с член 21a i и b;
- iv. въпросите, свързани с член 33;
- v. препоръките за изменение на членове 1d, 7, 15, 20, 22; и
- vi. всеки друг въпрос, за който комитетът може да реши при условията, предвидени в точка d по-долу, да бъде подложен на единодушно гласуване поради неговата важност, се взимат с единодушие на подадените гласове и с мнозинство на представителите, имащи право да заседават в комитета.

б) Въпросите, свързани с процедурните правила или с финансовите и административните правилници, могат да бъдат решени с просто мнозинство на представителите, имащи право да заседават в комитета.

в) Резолюциите на комитета в изпълнение на членове 4 и 5 се взимат с мнозинство от две трети от представителите, имащи право да заседават в комитета.

г) Всички останали резолюции на комитета, включително по приемането на бюджета, процедурните правила, финансовите и административните правилници, препоръките относно измененията на членовете на този статут, които не са споменати в точка а v по-горе, и определянето, в случай на съмнение, коя точка от този член следва да бъде приложена, се взимат с мнозинство от две трети от подадените гласове и с мнозинство на представителите, имащи право да заседават в комитета.

Член 21

а) Освен ако комитетът реши друго, заседанията на Комитета на министрите се провеждат:

- i. при закрити врати; и
- ii. в седалището на съвета.

б) Комитетът определя каква информация да публикува за заключенията и дискусиите, състояли се по време на заседание, проведено при закрити врати.

в) Комитетът се събира задължително преди откриването на сесиите на Консултативното събрание и в началото на тези сесии; той се събира освен това всеки път, когато счете това за необходимо.

ГЛАВА V - КОНСУЛТАТИВНО СЪБРАНИЕ

Член 22

Консултативното събрание е заседателният орган на Съвета на Европа. То обсъжда въпроси, влизащи в неговата компетенция, както тя е определена в този статут, и представя заключенията си на Комитета на министрите под формата на препоръки.

Член 23

а) Консултативното събрание може да заседава и да прави препоръки по всеки въпрос, отговарящ на целта и компетенцията на Съвета на Европа, както те са определени в глава I. То обсъжда и може да направи препоръки по всеки въпрос, който му е предаден за мнение от Комитета на министрите.

б) Събранието определя дневния си ред в съответствие с разпоредбите на точка а по-горе, като държи сметка за дейността на другите европейски междуправителствени организации, членове на които са всички членове на съвета или някои от тях.

в) Всяко съмнение дали даден въпрос, повдигнат по време на сесия, влиза в дневния ред на събранието, се решава от председателя на събранието.

Член 24

Консултативното събрание може като отчита разпоредбите на член 38d, да учредява комитети или комисии, натоварени със задачата да изучават и представят доклад по всеки въпрос от неговата компетенция, както тя е определена в член 23, да проучват и подготвят въпросите от неговия дневен ред и да дават мнения по всички процедурни въпроси.

Член 25

а) Консултативното събрание е съставено от представители на всяка държава-членка, избрани от нейния парламент измежду състава му или назначени измежду членовете на парламента съгласно определена от него процедура, при условие, че правителството на всеки член има правото да прави допълнителни назначения, когато парламентът не е в сесия и не е определил процедурата, която трябва да бъде следвана в този случай. Всеки представител трябва да бъде гражданин на държавата членка, която представлява. Той не може едновременно с това да бъде член на Комитета на министрите.

Срокът на пълномощията на така назначените представители започва от откриването на редовната сесия, следваща тяхното назначаване; той свършва с откриването на следващата редовна сесия или на по-късна редовна сесия освен при упражняване на правото на членовете да пристъпят към нови назначения в резултат на парламентарни избори.

Ако някой член попълва места, освободили се вследствие на смърт или оставка, или пристъпва към нови назначения в резултат на парламентарни избори, срокът на пълномощията на новите представители започва от първото заседание на събранието, следващо назначаването им.

б) Пълномощията на никой представител не могат да бъдат отнети по време на сесия на събранието без съгласието на събранието.

с) Всеки представител може да има заместник, който в негово отсъствие може да заседава, да взема думата и да гласува вместо него. Разпоредбите на точка а по-горе се прилагат и при назначаването на заместниците.

Член 26

Държавите членки имат право на следния брой места:

Австрия - 6

Белгия - 7

България - 6

Гърция - 7

Дания - 5

Ирландия - 4

Исландия - 3

Испания - 12

Италия - 18

Кипър - 3

Лихтенщайн - 2

Люксембург - 3

Малта - 3

Норвегия - 5

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия - 18

Полша - 12

Португалия - 7

Сан Марино - 2

Турция - 12

Унгария - 7

Финландия - 5

Франция - 18

Федерална република Германия - 18

Холандия - 7

ЧСФР - 8

Швеция - 6

Швейцария - 6

Член 27

Условията, при които Комитетът на министрите може да бъде колективно представляван в разискванията на Консултативното събрание, както и условията, при които представителите в комитета или техните заместници могат да взимат думата в лично качество пред събранието, се подчиняват на съответните разпоредби на процедурните правила, съставени от комитета след консултация със събранието.

Член 28

a) Консултативното събрание приема свои процедурни правила. То избира измежду членовете си свой председател, който остава на тази длъжност до следващата редовна сесия.

b) Председателят ръководи работата, но не взема участие нито в дебатите, нито в гласуването. Заместникът на представителя, избран за председател, може да участва в заседанията, да взема думата и да гласува вместо него.

c) Процедурните правила определят в частност:

i. кворума;

ii. начина на избиране и срока на пълномощията на председателя и на другите членове на бюрото;

iii. начина на определяне на дневния ред е на съобщаването му на представителите;
и

iv. датата и начина на известяване на имената на представителите и на техните заместници.

Член 29

Като се спазват разпоредбите на член 30, всички резолюции на Консултативното събрание, включително и тези, с които:

i. се правят препоръки на Комитета на министрите;

ii. се предлагат на комитета въпроси за включване в дневния ред на събранието;

iii. се създават комитети или комисии;

iv. се определя датата за откриване на сесиите;

v. се определя необходимото мнозинство за приемане на резолюциите, които не попадат в точки от "i" до "iv" по-горе, или в случай на съмнение се определя необходимото мнозинство, се взимат с мнозинство от две трети от подадените гласове.

Член 30

Решенията на Консултативното събрание по въпроси, отнасящи се до начина му на функциониране, в частност до избора на членовете на бюрото, назначаването на членовете на комитетите и приемането на процедурните правила, се приемат с мнозинство, определено от събранието съгласно член 29 v.

Член 31

Разискванията по предложенията до Комитета на министрите за включването на даден въпрос в дневния ред на Консултативното събрание се ограничават до определянето на неговия предмет и основанията за или против включването му в дневния ред.

Член 32

Консултативното събрание провежда всяка година редовна сесия, чиято дата и продължителност се определят от събранието така, че да се избегне, доколкото е възможно, всяко съвпадение с парламентарните сесии на членовете и със сесиите на Общото събрание на Организацията на обединените нации. Продължителността

на редовните сесии не трябва да надхвърля един месец, освен ако с общо съгласие събранието и Комитетът на министрите решат друго.

Член 33

Редовните сесии на Консултативното събрание се провеждат в седалището на съвета, освен ако събранието и Комитетът на министрите с общо съгласие решат друго.

Член 34

Консултативното събрание може да бъде свикано на извънредна сесия по инициатива както на Комитета на министрите, така и на председателя на събранието след постигне на споразумение между тях, с което трябва да се определи също датата и мястото на сесията.

Член 35

Разискванията на Консултативното събрание са публични, освен ако то реши друго.

ГЛАВА VI - СЕКРЕТАРИАТ

Член 36

а) Секретариатът се състои от генерален секретар, помощник генерален секретар и от необходимия персонал.

б) Генералният секретар и помощник генералният секретар се назначават от Консултативното събрание по препоръка на Комитета на министрите.

в) Другите членове на Секретариата се назначават от генералния секретар съгласно административния правилник.

д) Никой член на Секретариата не може да заема платена правителствена служба, да бъде член на Консултативното събрание или на национален парламент или да изпълнява работа, несъвместима с неговите служебни задължения.

е) Всеки член на персонала на Секретариата трябва да заяви с тържествена декларация своята преданост към Съвета на Европа и своята решимост да изпълнява съвестно задълженията си, без да се влияе от каквито и да е съображения от национален характер, както и че няма да търси, нито да получава инструкции във връзка с изпълнение на задълженията си от което и да е правителство, нито от която и да е власт извън съвета и да се въздържа от всяко действие, несъвместимо с положението му на международно длъжностно лице, отговорно единствено пред съвета. Генералният секретар и помощник генералният секретар трябва да направят тази декларация пред комитета; другите членове на персонала трябва да я направят пред генералния секретар.

f) всяка държава членка зачита изключителното международно естество на функциите на генералния секретар и на състава на Секретариата и се въздържа да им влияе при изпълнението на техните функции.

Член 37

a) Секретариатът се намира в седалището на съвета.

b) Генералният секретар е отговорен за дейността на Секретариата пред Комитета на министрите. В частност той като спазва разпоредбите на член 38d, предоставя на Консултативното събрание административни и други услуги, от които то може да има нужда.

ГЛАВА VII - ФИНАНСИРАНЕ

Член 38

a) Всеки член поема разходите по своето представителство в Комитета на министрите и в Консултативното събрание.

b) Разходите на Секретариата и всички други общи разходи се разпределят между всички членове в съотношение, установено от комитета, според броя на населението на всяка държава членка. Вноската на всеки асоцииран член се определя от комитета.

c) В съответствие с финансовия правилник бюджетът на съвета се внася ежегодно от генералния секретар за одобрение от комитета.

d) Генералният секретар внася в комитета исканията на събранието, които биха довели до разходи, надхвърлящи предвидената вече в бюджета сума за събранието и неговите дейности.

e) Генералният секретар представя също така пред Комитета на министрите оценка на предполагаемите разходи за осъществяването на всяка препоръка, представена пред комитета. Резолюция, чието изпълнение изисква допълнителни разходи, се счита за приета от Комитета на министрите само след като той вече е одобрил оценката за съответните допълнителни разходи.

Член 39

Генералният секретар уведомява всяка година правителствата на членовете за размера на техните вноски. Вноските се считат изискуеми от датата на това уведомление и следва да бъдат получени от генералния секретар в срок не по-дълъг от шест месеца.

ГЛАВА VIII - ПРИВИЛЕГИИ И ИМУНИТЕТИ

Член 40

а) Съветът на Европа, представителите на членовете и Секретариатът се ползват на територията на членовете с имунитети и привилегии, необходими за изпълнение на техните функции. По силата на тези имунитети представителите в Консултативното събрание не могат в частност да бъдат задържани или съдебно преследвани на територията на всички членове за изказани мнения или участие в гласуване при разисквания в събранието, в неговите комитети или комисии.

б) Членовете се задължават да сключат във възможно най-кратък срок споразумение за пълното осъществяване на разпоредбите на горната точка а. За тази цел Комитетът на министрите препоръчва на правителствата на членовете сключването на споразумение, определящо привилегиите и имунитетите, признавани на техните територии. Освен това трябва да бъде сключено специално споразумение с правителството на Френската република, което да определя привилегиите и имунитетите, с които съветът ще се ползва в своето седалище.

ГЛАВА IX - ИЗМЕНЕНИЯ

Член 41

а) Предложения за изменения в този статут могат да бъдат правени в Комитета на министрите или при условията, предвидени в член 23, в Консултативното събрание.

б) Комитетът препоръчва и осигурява включването в протокол на тези изменения на статута, които то счете за желателни.

в) Протоколът за внасяне на изменения влиза в сила, след като бъде подписан и ратифициран от две трети от членовете.

д) Независимо от разпоредбите на предходните точки на този член измененията в членовете от 23 до 35, членове 38 и 39, одобрени от комитета и събранието, влизат в сила от датата на издаване на удостоверение, изготвено от генералния секретар, изпратено на правителствата на членовете и удостоверяващо одобрението на тези изменения. Разпоредбите на тази точка не могат да бъдат прилагани преди края на втората редовна сесия на събранието.

ГЛАВА X - ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 42

а) Този статут подлежи на ратификация. Ратификационните документи се депозират при правителството на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия.

б) Този статут влиза в сила след депозирането на седем ратификационни документа. Правителството на Обединено кралство уведомява всички правителства, подписали статута, за влизането му в сила и за имената на членовете на Съвета на Европа към тази дата.

с) Впоследствие всяка друга подписала държава става страна по този статут от датата на депозиране на ратификационния си документ.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха този статут.

Съставен в Лондон на 5 май 1949 г. на френски и английски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който се депозира в архивите на правителството на Обединено кралство, което изпраща заверени копия на останалите правителства, подписали статута.

Текстове с характер на уставни разпоредби,
приети от Комитета на министрите
на неговата Осма и Девета сесия,
предназначени за по-късното им включване в ревизирания статут

I - Резолюция, приета от Комитета на министрите на Осмата сесия - май 1951 г

Комитетът на министрите,

имайки предвид някои предложения, направени от Консултативното събрание за преразглеждане на статута на Съвета на Европа;

считайки, че мерките, указани по-долу, не са съвместими с разпоредбите на този статут,

декларира намерението си да прилага следните разпоредби:

Приемане на нови членове

Комитетът на министрите, преди да покани някоя държава да стане член или асоцииран член на Съвета на Европа съгласно членове 4 и 5 от статута или да покани държава членка на Съвета на Европа, да се оттегли съгласно разпоредбите на член 8, трябва да се консултира предварително с Консултативното събрание в съответствие със съществуващата практика.

Правомощия на Комитета на министрите

(член 15 от статута)

Заклученията на комитета могат, в подходящите случаи, да приемат формата на конвенция или на споразумение. В този случай се прилагат следните разпоредби:

i. конвенцията или споразумението се представя от генералния секретар на всички членове за ратифициране;

ii. всеки член се задължава в срок от една година от съобщението на генералния секретар по горната точка или когато това е невъзможно поради изключителни обстоятелства, в срок от осемнадесет месеца да постави въпроса за ратифициране на конвенцията или споразумението пред компетентния орган или органи на своята страна;

iii. ратификационните документи се депозират при генералния секретар;

iv. конвенцията или споразумението имат задължителна сила за тези членове, които са я (го) ратифицирали.

Смесен комитет

i. Смесеният комитет е координационният орган на Съвета на Европа. Без да накърнява съответните права на Комитета на министрите и на Консултативното събрание, Смесеният комитет има за задача в частност:

- a) да разглежда проблемите, които са общи за тези два органа;
 - b) да привлича вниманието на тези два органа към въпросите, които биха представлявали специален интерес за Съвета на Европа;
 - c) да прави предложения за проектите за дневен ред на сесиите на Комитета на министрите и Консултативното събрание;
 - d) да разглежда и да предлага мерки за изпълняването на препоръките, приети от някой от тези два органа.
- ii.
- a) По принцип Смесеният комитет се състои от дванадесет членове, пет от които представляват Комитета на министрите, седем представляват Консултативното събрание, в които председателят на събранието влиза по право. Броят на членовете може да бъде увеличен с общото съгласие на Комитета на министрите и на събранието. Въпреки това Комитетът на министрите може, ако прецени за целесъобразно, да увеличи своето представителство с един или два члена.
 - b) Комитетът на министрите и Консултативното събрание сами уточняват реда за определяне на свои представители в Смесения комитет.
 - c) Генералният секретар участва в разискванията на Смесения комитет със съвещателен глас.
- iii.
- a) Председател на Смесения комитет е председателят на Консултативното събрание.
 - b) Разискванията в Смесения комитет се считат за валидни само ако присъстват най-малко трима представители на Комитета на министрите и петима представители на Консултативното събрание.

- c) Заключениета на Смесения комитет не изискват гласуване.
- d) Смесеният комитет се свиква от неговия председател толкова често, колкото това е необходимо, и в частност преди и след сесиите на Комитета на министрите и на Консултативното събрание.
- e) Спазвайки горните разпоредби, Смесеният комитет може да приеме свои процедурни правила.

Специализирани органи

- i. a) Съветът на Европа може да поеме инициативата за провеждане на преговори между държавите членки, целещи създаването на специализирани европейски органи, всеки от които да притежава собствени компетенции в икономическата, социалната, културната, юридическата, административната и в други свързани с тях области.
 - b) Всяка държава членка е свободна да се присъедини или не към такъв специализиран европейски орган.
- ii. Ако по своя инициатива държавите членки създадат помежду си специализирани европейски органи, трябва да бъде разгледана целесъобразността от установяване на връзки между тези органи и Съвета на Европа като се държи сметка за интересите на европейската общност като цяло.
- iii. a) Комитетът на министрите може да покани всеки такъв орган периодически да му представя доклад за дейността си.
 - b) Когато в споразумението за учредяване на специализиран орган е предвидено създаването на парламентарен орган, този орган може да бъде поканен да представя периодично доклад пред Консултативното събрание на Съвета на Европа.
- iv. a) Условието, при които специализиран орган установява взаимоотношения със Съвета на Европа могат да бъдат определени в специални споразумения между Съвета на Европа и заинтересувания специализиран европейски орган. Тези споразумения могат да предвиждат в частност:
 1. взаимно представителство, а когато това е необходимо, и съответни форми на интегриране между органите на Съвета на Европа и тези на специализирания орган;
 2. обмен на информация, документи и статистически данни;
 3. представяне на доклади от специализираните органи пред Съвета на Европа и на препоръки от Съвет на Европа към специализираните органи;
 4. договорености относно персонала, административните, техническите, бюджетните и финансовите служби.

b) Тези споразумения се договарят и сключват от името на Съвета на Европа от Комитета на министрите след като Консултативното събрание си даде мнението.

v. Съветът на Европа може да координира дейността на свързаните с него специализирани органи в съответствие с горните разпоредби, като провежда разисквания с тях, давайки им препоръки, а също така давайки препоръки на правителствата на държавите членки.

Отношения с междуправителствени и неправителствени международни организации

i. Комитетът на министрите може от името на Съвета на Европа да сключва с всяка междуправителствена организация договори, влизащи в компетенцията на съвета. Тези договори определят в частност условията, при които се установяват отношения между тази организация и Съвета на Европа.

ii. Съветът на Европа или който и да е негов орган има право да изпълнява такива функции, влизащи в компетенциите на Съвета на Европа, които могат да му бъдат поверени от други европейски междуправителствени организации. За тази цел Комитетът на министрите сключва необходимите договори.

iii. Договорите, посочени в точка i, могат да предвиждат в частност, че:

a) съветът ще взема всички подходящи мерки, за да получава писмено или устно редовни доклади и информации от гореспоменатите организации и да им предоставя такива;

b) съветът ще дава мнения и извършва услуги, които могат да му бъдат поискани от тези организации.

iv. Комитетът на министрите може от името на Съвета на Европа да предприеме всички необходими мерки, за да консултира международни неправителствени организации, които се занимават с въпросите, влизащи в компетенцията на Съвета на Европа да предприеме всички необходими мерки, за да консултира международни неправителствени организации, които се занимават с въпроси, влизащи в компетенцията на Съвета на Европа.

II - Частични споразумения

(Резолюция, приета от Комитета на министрите на Деветата сесия - август 1951 г.)

Комитетът на министрите,

имайки предвид член 20а от статута, съгласно който препоръките на Комитета на министрите към правителствата на членовете се приемат с единодушие на подадените гласове и с мнозинство на гласовете на представителите, имащи право да заседават в Комитета на министрите,

имайки предвид Препоръка 3, приета от Консултативното събрание през август 1950 г.,

загрижени да постигат възможно най-често споразумения с единодушие, но признавайки все пак, че при определени обстоятелства някои членове могат да предпочетат да се въздържат от участие в дадена линия на поведение, поддържана от други членове,

считайки, че за тази цел е желателно практиката на въздържане от гласуване, възприета вече по силата на разпоредбите на член 20а на статута, да бъде прецизирана така, че да позволи на някои представители в Комитета на министрите, въздържайки се от гласуване в полза на едно предложение, да не обвързват правителството си в полза на своите колеги,

приема следната резолюция:

1. Ако комитетът реши с единодушие на подадените гласове и с мнозинство на представителите, имащи право да заседават в комитета, че се допуска въздържане от участие в което и да било предложение, с което е сезиран, то това предложение се подлага на гласуване от комитета; то се счита за прието единствено от представителите, гласували в негова полза, и неговото приложение е съответно ограничено.

2. Всички допълнителни разходи, поети от Съвета на Европа във връзка с предложението, прието по гореописаната процедура, са изцяло за сметка на членовете, чиито представители са гласували в полза на това предложение.